

356 4-46-2.

Arm.	Pres.	C.	N
189	III	4	15.

Al-bó Déu l' ajuda.

Pessa en un acte, en vers

original

de

Joume Estapé.

Barcelona 1885

MS. 656

100 - 100 - 100 - 100 - 100

100 - 100 - 100 - 100 - 100

A la Semyoreta

Rosa Güspert.

Li voig prometre una comedia.

Aqui la té.

Es fluixa y adotsenada. ; Mira al fi!

; Que # vol ferhi! Lo'om no pot da peras.

Acéptila tal qual es, y no pretenga
indagari lo seu merit intrinsech, tant

escàs com abundant ha vigut lo bon

desitj en que fou escrita.

Veji en aquesta dedicatoria lo cumpliment
de una promesa y la sorna intenció de
qui va ferla.

Sunt ab lo libre li dona un gratat
d'estretas de má.

Lo autor.

Personatjes.

Pruca

Pieves

Ornich

Casimiro

Senyó Arcis

D Galisto

Senyó Estera

Acció oi Baldas de Monbuig.

Epoca actual

Acte Nonich

^o Vestíbul d'un establiment de bonys; à la dreta lo concèll d'entrada; à la esquerra duas portas vidrieras que donan à un jardí; al fondo un' altre porta que obri pas à las habitacions interiors del edifici.

En un angl del vestíbul un petit escriptori, voltat per una mànpara de fusta que termina en la part superior ab una balustrada; en la paret, y à cada costat, anuncis, ~~et~~ Anunci del Ferro-carril etc; y en lloch convenient un llaverio numerat ab bovias claus penjant.

Al mitj una taula rodona de nonhera ab diferents periodichs.

Maletas, mundos, farsells, una sombreroeria y
un o dos portaiquos esponnamats per la escena.
Al aixecarse l' teló se sent lo rebrotje de
la vila que toca las deu.

Escena primera

El Arcis, dret e impacient, lava, cusint, asientada
aprop d'un cusido. Enrich, asientat també, llegint
un periodich.

El Ar = Deixa l' sidal y l' agulla
y m'onte... quin fetje tens!

Lau = Ara acabo aquesta embasta;
es questió d'un minut més.

El Ar = Si, just; pots entrenirte
fent giras, voras y plechs;

Vet aquí tu en lo que pensas.

¡ab lo tens vestits no més!

Dixecat d' una vegada

y fes lo que tens que fe.

Est just avuy qu' es un dia

de trifulca y molta gent.

que sob mundos y maletas

contempla per t'ot avreu.....

Lau = (ab agrado.) ¡buin geni!

La A2 = ¡No tinch la teva

patxorra, aixó si qu' es cert!

(Pensant lo mundos maletas etc etc.)

¡Mira quin aixam de fato!.....

Dintre un quart arriba l' tren

y ab ell puja una familia

que ahí m' va escriure de poens.

y algú més que no m' recorda,
perquè l' meu tupa no crech
qu' es com un glob aereostatich
de tant abultat y plé

- Vaja, crida á las ninyonas
tót seguit; menejat, vés;
qu' endressin tót aquets buets
que aquí no es l' puesto sen.
L' bagul y las maletas
van al número disset;
las sombreras al onze,
y penso que al trenta tres
l' sach de nit y lo paraigas;
tót lo altre es de don Josep,
aquell senyó que diu ulleras,
llarch y prim, y coix d' un peu.

de quanto de preferencia;

no recordo si es l' set.

Laura. Senra olemostrà disgust; mitj rient y aixecantse.)

; Ave Maria, aquest home

quin modo de dir mal temps!

(Lo Sr. Brucis se n' va)

O

Escena II

Laura, Enrich

En = (Deixant de llegir)

May muda l' seu pare.

Lau = (En actitud d' anarsen) L' pobre

vol tenir a tothom content;

com es d' edat corre crida

y atolondra y no fa res

En mi descarrega sempre
ls seus malhumors... ja ho veig!...
ningú millor que una filla
pot sufrirlos.

En = Es molt cert.

Lau = Apart d'això, Enrich, es l'home
mes campetrà que conech,
ab un cor tant fet franch e ingénuo
com cap altre u' resisteix:

(Intencionadament)

salvant excepcions honoras,

desde luego

En = (Acceptant la finera.) Ja s'entent. (Pausa)

(Despres d'haber contemplat un instant ab
certa complacencia a Laura.)

¿I vostè sempre fadrina?

Lau = (Ab brama) ¿ Y fadri sempre voste'?

On = ¿ No hi ha ningú que sospiri
si boldas pe ls seus ulls?

Lau = Ningú

On = ¿ Ningú? ; Si qu' es raro!

Lau = ¿ Que se n' burka? No ho es gens.

¿ Y voste' no té cap Nayade

¿ filpide en escabets?... .

M' recordo de ls seus termes,

semp' vate, com ja ven.

On = (Acostantse a la vora de Laura, ab ven baixa)

Una n' tindr, si; pero Laura,

guardim per ara l' secret,

Re n' diga a' n' en tot Casimiro

Lau = Si apenas may parlo ab ell

On = No hi ha res formal encara;

pero ¿sab? ab palla y temps. . . .

Lau = Dispensim; sento que l'pare
m' renya

Donchs, vaji; aden (Pansa)

(Seguint ab la vista a Laura que desapareix pe l' fondo.)

¡Bué bona es y qué simpatica! . . .

Quant hi parlo ab mi ella té

una influencia tant dolça

que m' subjuga a despit meu.

No es hermosa com la Nieves;

pero . . . m' agrada l' mateix.

Escena III

Ówich, Cassimiro.

(Pe l' fondo.) Y donchs, noy, t'ho repeteixo. . . .

i en veritat que m'has sorprès!

En = He vingut ab l' fiobre avi,
com t' hi dit, que s' fa molt vell
y está atortinat del reuma.

Bassi = ¿Quont t' entornas?

En = ¿Oh, no ho sé!

Penso passá aqui alguns dias

Bassi = Preparat! Demà es l' Aplech
Ja t' distreuria.

En = ¿Si? - ¿Ú escolta;

¿de pollitas com estern?

Bassi = ; Aixis, aixis! Mólta mescha.

En = Com qui diu... ¿de tóte b preus?

Bassi = Pero entre ellas n' descolta
una Orwich... ¿com t' ho diré?

¿és rósca com una verje

de Nouillo, ab uns cabells.

que semblan fils d'or, espesos
y ondulants; en fi, un portent
ja sobe que sempre las rösses
han sigut lo sömni mieu

En = (Püent) Douchs si has vingut per curarls.

ja t' dich, noy qu' estas ben fresch

Cassi = I hasta a mi m' sembla que si n' ella
no li soch indiferent

En = (Ap.) O Prover diu! ... Serä la Nieves?

No es lögich semblant neel.

o No m' he dit en cartas; - Vina,

m' moro d' amorament,

dénsoa tü vivre aqui a Baldas

es com vivre en l' desert? ...

Cassi = o I aixó? o Perqué estás tant motxo? ...

En = (Aparentant tranquilitat)

o Mostro ? ; No faltaba més!

Pensaba en l'àngel que m' deyas;
tu ja sabs jo com s' fet;
impressionable y sensible
y entusiasta de lo bell.

Caori = Es vuitat, sempre romàntich
y poeta

En = (Pient) ; Sempre l' mateix!

Caori = Vagant per l' espay en busca
de romances, o llignets

divinissant a las donas,
o adorantlas al extrem
de fèrte esclau voluntari
de tots ls capritxes seus

En = (Pegant a Bassimiro copets de mà a l'espatlla
aristocràticament)

! No tant, no tant! ; Exageras!

Passi = ; Ay herreta, ja t' coneck
que t' dius marduir!... Erroich creume;
de las donas n' tinch fet
un estudi tant exacte

que d' alli hont coneixan se
Per xo d' ellas sempre triumfa

En = Si, prou; menos quant vuchueix
lo contrari. No pretengas

passa aqui per home llist
al las donas, que l' mes lince

vin, y esquilat de cloutell,
al devant de la mes lletja,

de la de menos talent,

de la mes fatua y danjosa

y que mes defectes te,

fa tota lo papers de l'anca
quant no fa pitjors papers.

Escolta, jo en donas y homes
i rols que t' siga franch? ; no hi crech!

En ellas... perquè fins sabón
alli hont lo dimoni jeu;

en ells, i milló, en nosaltres

per mil rahons que jo m' sé

Cami = La dona, - no sigas blada, -

es débil, prompte i rendeix.

Finjeixeli que l' estimas;

pero bein finjit; y téns

que ab astúcia se t' entrega

dens tardí com un anyell

Parlo per propia experiència...

; de conquistas si n' he fet!

; si n'he rendidas de dones.

que més fortes que castells
per l'aspecte, han sigut víctimes
del meu bon tacte y acert!

En = ; Y després d'això que guanyes?

; quin es l'premi?

Casi = ; Ignocent!

L' desitj, l' goig dolçíssim,

l' amor propi satisfet

En = (Recalcant la frase)

; L' estúpit materialisme!...

; L' casori no!...

Casi = (Contemplant a Enrich casi ab sorpresa)

; M' sorprens!... (Pausa)

Yo sol cerco divertirme;

l' amor es un pasatemps,

una ocupació agradable,
un may estingit plazer;
cent es di, un filó de delicias
que jo exploto constantment.
; Casarme jo! fuig! ; que t' pensis
que jo m' hi begut l' oeny? -
En = En fi, t' s'ó franch: t' tenia
per un ricot més de bé
; Libertati!

Casi = ; No m' fassis riure! -
Etó molt còndit casi un nen.
; Las donas! ... Son una fruita
que abunda per t'ó arreu.
; No sabs pas quantas ne tocan
per cada home?

En = (Pient) ; Duas?

Cami = (Marcantho) ; Set!

¡Vaja, contentat ab una
sobrantre tantas!

En = ; Cap vent!

Cami = ¡Yo gastá escripols ridiculs!...

¡Oh! ¡Y ara t'at justament

que aquesta rorra que t' deya
dembla que al fi s'enterneix!

En = (Ap) Problem d'explorà l' terreny....

(alt) Y digam, ¿podri sabé

lo nom que porta aquest àngel

que t' subjuga à tal extrem?

Cami = Lo nom... es un nom que glassa

En = ¿bue vols di?

Cami = Bu es un nom fret

d' diu Nieves.

Don = (contenant la sève turbacis) : Si? (ap.) ; Que sento!

Barri = Pero l'cor es diferent
l'cor d'en es una brasa,
més qu' això ; un volcan

Don = (Ap: ab dolor) ; Oh, Déu!

Barri = Això d' coneix desseguida,
y jo per practica sé. —

(Reparant en que Enrich está pàlit y pensatiu.)

! Noy, t' tornas groch! ; Que t' passa? —

Don = (Dissimulant torpement lo seu estat interior)

; A mi? — ; Res! (Ap) ; Dissimulem! —

(alt) - Dispensam. Ara m' recordo

d' un encàrrech qu' heig de fé.

Vou shvit; d' aqui á una estona

vóck ab tu. (Dirijintse vers al fondo.)

Barri = (Bromejant) ; Tot de repent

deixar-me? (Ap) ; Així porta cía!

On = (Ap: en lo llindar de la porta)

¡ Si la Nieves ni enganyas! (Desapareix)

Escena IV

Bassimira

Disparat com una fletxa
ha fugit; i sempre l' mateix! -

Nos hom educat a Londres

els dos junts de petitets;

d' indole estudis, guanyaba

ell molts premis cada mes;

refractari jo als estudis

era en canvi l' revers d' ell.

Malgrat d' aquets caràcters

tant distincts, ab fe' no volem

(Se ient a fora soroll d'un cotxe qu'arriba

Apareix lo Sr. Arcis tot ofanyat.) - Lo cotxe arriba
¡Hola, Arcis!

è sembla qu'hi ha moviment.

O Escena V

Dit. - Sr. Arcis; luego Laura.

=

Lr Ar = ¡ Oh ja de sat, aquets dias!...

- Laura, cuïta!

Lau = (Apareixent) ¡ Valgam Déu!...

Lr Arcis = (Brenat) ¡ Valgam dotse! Vaja mauba
y no m' repliquis (se n'va pe l'ancell)

Lau = (Ap: a Laura) Lo vell
don neganyoooo.

Lau = (Ab dignitat; ab to aspre.) No' espere,

y si m' reganya, ho pot fé. (de r'uzi)
Cassi = ; Quin orgull té aquesta noia!
; Sembla que li es poch l' rey!...
- Vejam si del cotxe baixa
alguna altre nova pèll?...
; Las donas!... Pero que fora
la terra sense ellas? ; Res!

Escena VI

Cassinuro - Al poch rato apareixen D. Balisto
y lo Sr. Esteva lo primé dona l' bras al
Sr. Arcio, es coix y va ab una caxoseta. Lo
Sr. Esteva, d'hi un sach de mit, es un tipo de
sacristia; sombrero passat de moda, gorra
negre d'estam desota, levita antiga y sabates
de simbla.)

Pr Arc = (Dentre) ; Benim! Le mundo aquí à l'entrada
Noya, pren tu la maleta
; Vés, avisa à la Pepeta
que baixi! ; Bonne, encantada!

Bassi = (Mirant à la part de fora del cancell)
Dos guetos, y cap ricota
; Vatia! ; Si aquell que baixa
es D. Galisto Manauca,
lo tutor de la Carlota!

; Tranquilitat mèra, adén!...

- No vull que m' veji per ara (Benim)

(Apareixen lo Pr Arcis, D. Galisto y la Estera en
la disposició que s' ha indicat)

Pr Arc = (A D Galisto) ; Vaja, que va fort encoria!...
Agafis bé del bras mèu...

D Gal = (Reyantre) ; Tu es aixó d'aquets agents?...

(Tenzalant al Sr Esteva)

Si no es per mi aquet senyó

cu-cut... perquè un covrinelo,

ab bono i mals arguments,

me l'havia ben pescot

fentli veure, senyó Arcis,

i ombres!... vaja, es precis

molta barra, la veritat!...

fentli veure que voste

dóna temps d'aiga comú,

que apenas may te vingui,

que la tanca no val re...

Al sentir ho he dit. - "Bravo!

No m' disfami així aquells banys...

; Lo hi vaig ja prop de trenta anys

y apenas ja tinc dol!"

i Es un festich lo que passa
aquí a baldas avuy dia!
La bona fe, l'harmonia,
ò hont es? . . . ; Penso que a la bassa!
La societat ha fugit
de quaranta anys en arreu;
ara o viu ab la fal-lera
d'atorai; mes ben dit;
sols l'impudica avaricia
dins de lo cors . pren cos y forma;
re i fa qui estiga conforme
ni apoyat en la justícia
Ll. 8. = D Balisto, es cert, diu be;
per mi aixó es més clí que l'Sol;
tot marxá, no com Déu vol,
si no com vol Lucifé.

Est es obra d'en Bonnyeta,

mossen boome sempre ho diu;

- "Lo or governa; ell sob procriu
las lleys dins nostre planeta" (Pausa)

¿ Sab que aixó es mólt sentenciós? -

No es estrany; ell es mólt savi!

Lo estich pendent del ven llavi

quant parla; té un do precios.

Va dirme un dia si com Juorio

- "Lo món no té pens ni cap" - -

(Mirant alternativament a d. Calisto y al Sr Arcis

ab gravetat)

En suma, vejin si sab

amb tres qui ara vol corretji l' Navro

Ca = (Priant) Mira!

Ar = Mira; Ja es home de ciencia!

D. Ca = ; Corretzi l' Novis!

Le An = (Femitho à merit) ; Redèll!

Le Bz = ; Li cada paraula d'èll

(and) es, demyors una sentencia.

Vostes l' poden senti

si volen.

D. Ca = ; Si us us indica

en tot cas alli hont predica...

Le Bz = Tot lo més que ve à n' al Pi

(Ab complacencia extrema)

... ; Fou un goig posat à la trona!

Alt bon morro, grassonet...

... Deixa escapà un jeneguet

d'en tant en tant; jo li vist donca

que quant l' sent s'extasia

... y hosta li posa un pan de greic;

no ançim lluny; ahí mateix

al vespre a Sta Maria

l' escoltava una senyora

ab tal pietat y atenció

qu' esclama al sopte: - "Ay, Senyó,

quant felis la terra fóra

si ls homes qu' ella conté

tinguessin tots igual temple!" -

Volere vostres milló exemple

del seu mèrit? - No pot se'! (Pausa)

D. Ga: Nos hem distret del objecte

primitiu y reincideixo

en ell, perquè ni presumeixo

que si intervinch al efecte

en contra un abis, podré

evitá las conseqüencias;

tinch amistats é influencias
y d' ellas aquí m' valdré
3 Hont s' es vist anoi á sustreure
d' aqueix modo baix la gent?
3 Perque manteni un agent
que si tothom fa de mal veure?
3 Perque vembraí així l' descre'dit
entre uns y altres, qu' encóna
las passions, y tott sol dona
disgustos, sense cap rédit?

Pr ar = Aixó sí qu' es mólt ben dit?

D. Ca = Agents per tot; á Moncada,
á Mollet, fins de parada
á Barcelona . . . , inaudit
es lo qu' es ven! . . . Pren bitllets
á l' estació y un en brua

de li presenta, que abusa,
per parlarci y belluguet,
fins de la calma d'un oant,
y li diu: - Vostè potsé
va a baldas? Miri aqui té
una tarjeta; entretant
dejeixi; jo só un agent,
y aixís com agent que só,
li recomano l' milló
y mes gran establiment
de la vila bona taula,
habitacions espayosas,
rich servey, jardí, mil coses
per dirli en una paraula
que no trobarí en lloch més. -"
- "Be, vaja, deixem en pau

y no diguen tant viu-ran-
respon algun en ira encès.
Gira cía, y rep l'insult
ab resignada paciència;
però torna ab insistència
al seu tema l'molt subtil
y a un altre pròxim empita,
que, si l'arriba a conquesta,
si aqueix l'enjega a fregó
tip d'ell y de tanta gaita.

Lr Ar = Sempre n'he sigut contrari
de lo agent; més... o qu'ha de fer?
; lo món va així!

Ar Os = Així té
lo progrés estrafaberi.
Aquest afany sempitern

de fugir de tot lo antic

y solo volé obrar al abich

del us y costum modern.

Lr Ar = Permetim. Anem al grai.

; No no perdem per negligencia!

ó Vol quarto de preferencia

ó de lo altres?

D. Col = ; Aixó pla!

; Si l' dilluns li vaig escriure,

- y aixó entranya un compromís -

que avuy per tots dos tingues

lo quarto set preparat!

Lr Ar = ; De veras? ; Buedo parat

del que m' diu!

D. Ca = Home ó y com es?

Lr Ar = Si juro que no he rebut

tal carta, jo

L. Es = (Ap: ab mal humor) ; Això s'complica!

D. Cali = (Sorpres) i bon pot de? No se m' explica
la causa

L. ar = S' haurà perdut
i extraviat en l' correu

D. Ca = No es possible

L. ar = Si venys.

D. Ca = i Y donchs l' administració

es un mito pe l' que s' ven?

L. ar = Hi ha carta que per veni
de Salan triga ~~no~~ vuit dies
Arny mateix, don Matias,
que fa mitj més qu' es aqui,
de Mollet n' ha tingut una
de dos setmanas de fetra

Pr Es = ; No ve tant prompte una fletxa
enjogada - de la lluna!

L' temps de ls carrros ab bous
ab més ordre tot anaba,

y franchs ls ports, m' gustaba
per escriure al any tres ~~cartes~~ ^{lous.}

Ara ab selles y empleats

y carrils per tot arreu

ve a sé aqui a Espanya l' arreu

com l' joch de ls disbarats.

- Vaig escriure a ma germana

una carta a Collbató

donchs primé va aná a Moahó,

y d' aquell punt a l' Habana

desde l' Habana a Madrid

y d' alli a Sant - Sebastia

y per últim va tornà
al lloch d'hont havia eixit

Pr ar = (Perdent la paciència; pero ab to afable.)

Dispensim la interrupció -

qu' es dia avuy de feynada

tinch a doct pintiparrada

pe lo dos una habitació,

pis primè, numero deu,

bon llum, balcon ab jardí,

duas arcobas

Pr 83 =

Així

ja m'agrada!

Pr ar =

D'aquí s' ven

(senyalant per entre los vidrieras un punt
en lo jardí)

Es aquella.

D. Ga = (Al Sr. Estera) Anem a dalt

y no n' farem milló idea.

Li Es = A mi la verdó m' recrea;

lluny d'arbres estich malalt

(Tots los personatjes d'aquesta escena se van)

Escena VII

Mieres, Enrich; se l'jardí.

En = Ho sé tot, se que m' obvidas,

que fins t' burlas de mi,

qu' ets una falsa

Mi = ¿Es a' di?

que doncs fe' a las mentidas?

Si algú m' culpa, tu ja l' creus.

En = No m' has dit ni un: -, Jo t' estimo!

Nie = ; Y t' mereixes tu cap mimo?

; Insuls! ; No tens cap ni pens!

En = ; Mil. gracias! Aquet llenguatge

no m' apareix insimant

ni convenient

Nie = (Disgustada.) ; Endeavant!...

; Y ets tu, Enrich, tu qui m' ultratje?

; Duptras de mi? ; Des possible?...

; Y es aquet l'home que creya

tant perfecte?... ; No ho prova!

; Guin desengany més horrible!

; Gels, vulgar!... Tu no tens

cap qualitat que t'ensalsi

als meus ulls, o bé que t'alsi

d'entre l' vulgo de las gentes?...

; Duch ja en conciencia estemonte

y seguirí a prop teu? ... Ah, no!
Passada en tal situació

no vull ni dech escoltoarte

Baigut ja del pedestal

t' veig ab ta propia forma

en re ajustada y conforme

al meu bell tipo ideal.

En = (Ab sorna.) T' elevas tant que t' elevas,

a las etereas regions

puig vanas declaracions

son veig las disculpas tevas

Nie = (Ab orgullo desdeny)

¿Disculpas ja? ¿La ignorancia

deu darlas may? ¿digas?

En = (Boinsat de tantas paraulas y exageracions) ¡Be!

¡Aixó es ridicul y ja

de m'acaba la paciència!

¿Que volo dir?

Que no m' ^{renyis} ~~castigis~~

ab rahons de pen de banch

ja que á mi sent noble y franch,

m'inviton lo subterfugio

Nie =

(Ab rãtia mal continguda)

Quich m'hi ben enganyat,

veig que no sols ets gelos,

fãtus, estupit y orgullo,

si no fins mal educat.

On =

(blavant la vista a Nieves, ferit en la seva dignitat)

; Nieves!

Nie =

(Ab grave entonaciõ) ; Prou! Res mes de tu vull saber. . . ; m'ho ben mereixo! . . .

(Ab odi reconcentrat, dirigente vers la porta del fondo.)

; Fins crech qu'ara t'aborreixo
com no he aburit a' ningü!

Escena VIII

Dit. - Cassimiro, que ha sentit part d'
aquesta escena.)

Cassi = (Rient ab estrepit.)

; Ja, ja, ja! ; Oè, usyo, magnífich!

Gelozia, febre, amor,

disputas, queixas, furor.....

; Ja m'esplico l'genoglífich!

(A l'Enrich.) ; Y tu, pillet, tant callat

com t'ho tenias! ; Molt bé!

(Ab.) M'netiro ja que sé

que la prova n'has guanyat.

(alt de Nieves) Nieves, responch de l' Enrich,
si ells cluch l' pot accepta'
qui es l' home més consolá,
més docil y bon amich

En = (Recalcant los paraulas, pero suavizant en lo possible.)
(la ven. demonstrará alguna afectació.)

Cassimiro suprimix

elogio que no mereixo. . .

¿No lo volo? De la cedoixo! . .

L' impuls del teu cor segueix

ella sens cap duple alguna

enamorate sabrá

es hermosa. . . pero; ba!

no t' envejo la fortuna

Flor de perfums exquisits

que ab molta pompa varia;

flor que no més dura un dia
y al tocarla, s'clava als dits. (deuria)

Occena IX

Nieves, Cosimiro.

=

Nie = (Al cap d'un rato d'haversen anat l'Enrich.)

¿Y es vostè qui me l'abona?...

¿Que vaji allà en nom de Déu!...

Cosmi = (Que no compron bé la situació respectiva de
Nieves y Enrich.)

¿Que ha passat?

Nie = (Ab énfasis y gran despit) Hasta m'ab grà

que, incauta allí en Barcelona

hagués pogut escoltar

revelacions de ls seus llavis

que ara m' semblan vils agravis
quant ho veuch a recordar.
No ha vist que baix y mequi
s' ha conduit?

Cassi = ¡Oh! Moderno,

sempre eta, y consideris

que potsé ho gelos . . .

Nie = (Ab molta indiferencia) En fi,

no s' vulga rompre l' cervell

defentsantlo

Cassi =

Abra un vigor . . .

Nie = Fins li feig massa favor

ocupantme aixi ara d' ell

Cassi = (Defensant a l' Enrich; pero senza entusiasme.)

Es un amic d' infantesa

y val l' conech de sobra;

es educat y sempre obra
en tot ab delicadesa.

No es pas rich... pero ò qu'hi fa? --

La treballa ab decisió

y talent; la posició,

no ho dupti, ell se la farà.

No es un jove pusillànime

ni inconjunt ni irresolut

de ab justicia l'vot unànime

y així m'opta ~~etern~~ certament

que l'vulga suposa neci,

ò bé n'parli ab un despreci

que fins trovo inconvenient

(De prompte com si li sapiques mal lo habé

pronunciat la paraula "inconvenient," diu

ab un to molt dolc y suau.)

No s'ofenga... l'amistat

potré m'cega....

Nie = (Nient ab coquetisme); Y l'te en b'abia!...

; Si a l'Enrich se li ha mort l'avie

veig que un altre n'hi ha quedat!

Mundi de conversació

si m'vol teni més contenta.

Casí = (Ap) Guig que marxa de m' presenta,
aprofitem la ocasió

(act) - Corrent li daré aquest gust

ja que així està ab ell de punta

més... vull ferli una pregunta;

¿m' serà franca?

Nie = (Ab amabilitat) És injust

en preguntar-m'ho no més

¿Quant no ha vist en mi franquesa?

desprenhiment y noblesa
portada sempre al eccl's?

Baon = (Ap: ab petulancia)

Aquet llenguatge... He fet mella
ja en lo seu cor!

Nie = (Picada en curiositat) ¿Que m' vol dir?

(Nieves mira de fit a fit a Casimiro com
esperant la pregunta.)

Baon = (Ap) ; On devant! ; Si m' mira així

ja m' veig prompte a la paela!

(Pausa. Ab recel, y pensant las paraulas.)

(alt) - Digni, Nieves... ; estimaba
a l' Enrich de bona fe'...

¿li duya afecte'...

Nie = (Estranyant la pregunta) ¿Perque'?

Ab saberho, ¿que n' acaba? (Pausa)

Gaspar = No insisteixo ja que aixís
vol tenir l' secret reclos,

Nic = (Pensant bé lo que ha de contestar)

May del món, promes o espòs,
ell m' haquera fét felis.

No es l' tipo mèn - Un dia

és una nit de temporal

entra a n' al café bondal;

ven y saluda a la tia;

s' assenta a la nostre taula

calat d' aiga com un pòp,

crida l' mossò, pren un xòp,

m' dirigeix la paraula;

-oó justa, s' espresa bé; -

m' dispara l' primer tiro,

domich, per atzar me l' miro.

y amichs prompte no varem fe.

Per fi no acompanya a casa,
no visita l'endemà,

segueix venint, pero ell ja

encés d'amor com la brasa

dins d'un fúgo, ardentament

m'agasantje, m' desconcerta,

lo meu cor dormit desperta

y m'arrenca un jurament.

(Deixa escapar un sospir.) Iho hulla a la rahó,

de lo dit m' penedeixo...

pero amago y repremeixo

ma repentina aversió

vero un enllà impossible;

y pe l' deber obligada

he suportat resignada

hasta aquí a un home insufrible
(Ab despreci) Aquesta es l'història exacte
d'uns amors de pacotilla
de la estrofa més senzilla;
es di, un sainete en un acte;
sainete que qual novell
actor, torpe y perturbat,
l'Orwich ha representat
ab un éxit digna d'ell.
Léva es, donchs, tota la gloria
baix mil conceptes distints.....
i quin auge de rebolins
se n' pot fé d'aquesta història!
(Ap: ab malicia) Per sé l'quili dit tot mentida
ni he explicat d'allò més bé.
Casi = (Ap.) Li un cobart!... Pres ja m' deté!...

Aquesta dona embellida
per mil encants y atractius
m' esclavisa poch a poch
y m' busca aquí dins l' foch
de b' deus ulls provocatius

(alt) Nieves... jo tenia entès
que vostè a l' envide l'unia
un compromís que tenia
arriscats fondas; si tal no es
estich tranquil de consciència,
puig si alhi atreït li deya
paraules d' afecte, m' creya
que podria ab complacència
dirlos sense dany de terç;
y aixís no li sembli estrany;
- ja que avuy tampoch faig dany

à ningú - que tinga a bé
lo repartirlos sollicit
no solo un cop, sino mil,
perque si un nostre tant gentil
com l'eu, es sempre licit
adorarls, com o adora
en las regions mes salvatjes
surt, anunciat per l'aurora

Niera= (Ab ironia; pero rebent ab agrado las
paraules de Cassimiro.)

Poétich y galan té
certament, y no m'agrada
l'adulació refinada,
puig sovint sol organyá
; Hermosa jo! . . . ; Cassimiro! . . .
No vulga dar-me l'treball

de que m' miri o n' al mirall....

; es tant poch lo que m' hi miro!...

Si haguessin d' escolta' a tots

als que, ab bons o malos intents,

nó diuenh angels divins,

estrellas, o altres cents mots

més o menos apropiats,

estarian ben possedus!....

(Ab coquetisme) Més peró algunas vegades

lo tenim per acertats

(Rapidament) - Y adén, quedis aquí en pau;

la seva paraula amena

com lo cant de la sirena

es perillosa, y atrau.

Bliure d'un amor antic,

-dos mesos y tres semanas

de fetra - no m' venen ganas
de la successió de sí l' Enrich.
Per lo tant, com diu l' adaxi,
a tots ls joves vull fé
orellas de mercadé
per evadi l' dol contaxi

Casi = (Que ha anut prouent coratje ab la relació
de Nieves.)

¡ Ah Nieves! Vosté m' fascina,
y ja l' cor sens resistencia
no s' pot sustroure a la influencia
de la febre que l' domina.

(Com volente ajonollá)

¡ Singa compassió de mi!

Mie = (Esclatant la rialla, e impedint l' acció de Casi)
¡ Que s' creu qu' estem en l' teatro!

Passi = (Ab passis) ; brech tant sols que l' idolatrie !

Wie = ; O de quanto

Passi = (Desbordant) D'avy, d'ali,
de sempre... que ho sé de quanto...

La déva imatje preciosa

jo l' he vista vaporosa

vetlloí l' mēus somnis d' infant;

d' adult l' he vista ab frequencia

flotà alegre à vora mēu;

home ja, per tot avrēu

veure creys de presencis,

y desde l' bell punt que à balcons
devant mēu s' ha presentat

baix la hermosa realitat

d' una dona jove ab falcons

tal qual en ficcions la veya;

- Deu te la envia m'hi dit,
es ella que dia y nit
t' voltaba y t' sonreya;
ell es, si, qui ara la sort
lo cami t' obra y aplanar
perque esposa y soberana
tu la fassis del teu cor - (Pausa)

Nieves, s' haurie de mori
ple de dol y de tristesa,
sens un destell d'esperansa,
sense poder arrencar aquell si
de lo sens llovis, que ab anhel
desesperat sollicito...
Parli d'un cop... jo l'incito
si parlai...; no siga cruel!

(Nieves no respon de moment. I queda cabibaja)

juga maquinalment ab un clas, o ab
qualsevolga adorno del vestit, y diu
al últim.)

Mie: ¿Es di que això o formalisa?

¡No t'creya tant exaltat!

M'ha congegut. La veritat,

confesso que m'és simpotisa.

Dins potsé d'un plasso breu.

o com vol que li diga? esperi.

qui sab. pero consideri

que jo... en fi... no res. ~~que~~ adéu!

(Això ab refinat coquetisme. La paraula; adéu!

la diu tot de prompte rogura del efecte

que farà en l'animo de Cassimiro. Aquet

cego, enamorat, li allarga la mà y diu ab

emoció.)

Cassi = La ma, Nieves.

Nie = (Fent la ruborosa) ; Cassimiro!

Cassi = No temi, s' comedit.

Nie = (Ab veu baixa, a cau d'orella, ab estudiat
sentiment y entusiasme.)

¡ B' estimo!

Cassi = (Boig de satisfacció) ; Déu m'ha ventut!

(Preu la ma de Nieves y la beu efusivament)

Apareixen en aquest acte D Balisto y la

ln Estera que sorprenden a Nieves

y a Cassimiro en l'actitut que s'ha

dit. La primera fa un crit y fuig

com una exalació)

Nie = Prudencia . . . ; Ah!!! . . . (Desapareix)

=

Escena X

Cassimiro. - D. Calisto, Sr. Estévez.

=

D. Ca = (Se fondo, avergonyit) ¿Qu' es lo que miro?

Sr. Es = (A D. Calisto, senyalant a Cassimiro.)

; No ven los costurns del dia
lo que portan?

D. Ca = (Ten adelantá un pas) ¡Bé ho veig prou!

Cassi = (Que ha recobrat lo domini sobre seu)

No m'estranya que s'estranyin
de lo que han vist; un petó

fet a la ma es un delicte

sens precedent, grave, atros,

que la societat ofesa

castiga d'un modo fort;

y mólt més quant lo fa un jove

à una noya ab afany d'òb
en un püesto tant visille
y sens dangina intenció.

Q' dispensim, D. Calista,

si aquest jove perillós,

reó confès y corricte,

lo saluda de tot cor. (Li donca la mà)

D. Ca. = (Encantantli.) De paraules may n'hi faltan.

Y donchs té, ¿que diu de nou?

Pr. C. = (Aproximantse à la taula)

(Ap.) Blegim entre tant l'Brusi."

No m'agrada aquest miryó

Can. = Lo de sempre; bona vida

Y gasant pistinck.

D. Ca. = L' ~~est~~ assot

d'un jove es tenirne massa,

y vosté ni menea mólt.

Lo seu papá va deixarli

una bona posició

Bassi = Aixís... may menos; no m'queiro
per cort de la mèva sort

Lo os = (Llegint lo diari. Demuestra disgust y sorpresa)

"Venecia, cuatro de Octubre;

Loz D. Carlos de Borbon

ha llegado aqui de incógnito?...

(Representant) ¿D'incógnit diu? ¿yara?... ¡bo!...

(Llegint) Dos hermosísimas señoras

estaban en la estacion

aguardándole; eran húngaras

según de pública voz

después se ha dicho: ha causado

tal hecho grande estupor."

(Deixant de llegir y tirant lo diari ab fúria
y ràbia.)

; Calumnias! Aquet diari

5 ha tornat liberal

y no podrem lo catòlic

(llegir-lo sens prevenció)

D. Cali: (Que ha seguit convenant ab Camarero)

Siguim ben franch, o significa

lo qu'he vist aqui fa poch

que l' fill de Venus, Cupido,

ha fet presa del seu cor?

Està enamorat de veras? ...

O l'estimo de debó.

No voldria que fos víctima. ...

com li diré? ... d'un amor

fictici, trivial, efimer;

la juventut tot es poch
y per no res s' il·lusiona,
despres li oau la il·lusió
y lo que avans creya ditra
es més tant pena y tristor.
Deixis de caracs bonicas,
no miri 'l vestit ab flochs;
busqui aquell positivisme
que no enganya; busqui airó;
(tocantse l'cor fortament)
un ànima noble y pura
que l'comprenga... es di, un gran cor.
Miri, aquí té a la Carlota;
es bona, y fins té un bell dot;
No es gens lletja... un rich morena...
pero... vaja... Déu n'hi dó.

A demés, ara d'un tes
que va morir a Charleston
ha heredit trenta mil duros
bitllo bitllo... ò que més vol?...
A mi l'corinyo no m'cega;
sí després, si be' tutor.
Ja he dit deu mil vegadas;
- Cásis ab ella, traïdó! -
perque' jo sé qui es un àngel
de l'hondat, y sí més de tot
sé qui ella en decret l'estima
en fi, que per vostre i mort;
y vostre, indecis o apàtich,
no n'fa cas, y va pe l'món
buscant la lluna en un cove
tenint com té aprop l'sol

Cassi = M^e hi pensaré. D. Calisto

(Ap) ¡Buin home més enfadat!

D. Cali = ¡Malorun! -- Si a mi això al menos

ja m^e ho dit quatre cents cops

Cassi = (Ap) Pres sabia de la herència

d'aqueix lió . . . ; es portentós! . . .

¡Pero ella es tant tonta y fava

y fins parla palpisot! . . .

(Alt) - Brech que vosté m'acomella

ab bon fi

D. Cali = Ab l'fi milló

Cassi = Molt dovint m'causa tedi

y tristesa l'viure sol

Estich tip ja dels excessos

de la juventut, que ab goig

deixaré per una vida

més pura, tant s' de jurn.

Ab sinceritat li parla;

crequim

D. Ca = Sempre l' crech de t'ot

Més, no obstant, lo que ha dit con-

m' simple de satisfacció.

(Ap) ; Quom sapiga la Carlota

aqueix cambi! (alt) Corrent, doncho;

parlarém d'aquet assumpto

després ab més extensió

Cassi = Quomt vulga (Ap.) Il fi en pau m' deixa!

D. Ca = (Al Sr Esteva que llegeix los anuncis penjats
a las parets.)

Re, senyó Esteva, a d'è un vol
per la plassa?

Le Co = No desitjo

altre cosa. Es vergonyos
lo que incertan certs periodichs...
; Est just húngaras!...; Quin món!...

(D. Calisto y lo Sr Estona veiran)

Escena XI

Cassimiro, molt pensatiu.

¿Podria olvidar a la Nieves

per un altre? Cent cops no!

; Riquesa! ¿Què es la riquesa!...

Vivre sols pe l' drinch de l'or

casí bé es tancá las portas

al més tendre y pur de lo goigs (Pauca)

; Comprinch que Cluny de la Nieves

sentoria un vuit molt groo!

Escena XII

Dit. Warwick, després d'haverlo contemplat
un rato.

On = (Adelontantse) ¿Estás content?

Cassi = (Sortint del seü ensimismament).

Ho estich sempre (Pausa)

(suavisant la veu töt lo possible)

¿Encara m' guardas rencor?

On = (Fentse p^a desentes) ¿Perque ho dius?

Cassi = ¿Com que alla boras

m' has parlat ab aquell to!... (Pausa)

¿Es si di que tu y la Nieves

us enterian?

On = ¿Que vol!...

¿Es hermosa!... Com la cara

tingues la coqueta l'cor! . . .

Aquí ab la Laura o acostan

conversant . . . ; Bona ocasió! . . .

Escoltemlas; potre n' treguis

algun partit. (Company vers l' fondo a Cassiniro.)

Boni = (Ab disgust.) ; Buin xicot!

(Non y altre J' s'ocultan)

Cocena XIII

Pienes, Laura; apareixent se l' jardí

=

Lau = Taja, ls dias de l' Aplech

son sempre ls de més afany

Nic = ; Si qu' es un foistich!

Lau = ; Bona sort! t'afany Bord'any

lo moueire . . . ; a fe m' distrech!

Nie = : No la causa está subjecte
així al treball, en la fló
de la edat!

Lau = ; Ben lluny d'aixó!..

Dech per deber, per respecte,
per carinyo y per virtut
ajuda al meu pobre pare....
es viuudo.... jo no tinc mare....
; ell venca mi i ven perdut!

Nie = : Que no basta l'anyo precis
per dú sol l'establiment?

Lau = Per accontenta si la gent
molta mónita es precis.

Lo pare ja té alguns anyo,
está així fat y no té

lo conector que convé

dins d'una casa de bany

Pont Pi ha persons que tenen

distints modes de pensai,

y s'heu sempre procurai

pe b que se n'van y b que venen

ie = Le n'fa de més y de menos.

! Cal tenir filosofia!...

(Baixont la veu; pero ab mèta intenció)

o Loue no s'recorda cap dia

qu'es feta á imatge de Venus?...

on = (A Cassimino) Ja sòm á la barra d'or

ie = o Loue l'pit batega y sospira

al impuls d'una guspira

qu'es per mólts volcans d'amor?...

! Cal juvenut!... Tot indica

lo qu'ella es; plahers variats

y hermosos somnis d'aurat;
en fi, la edat més bonica,
l'edat dolça en que una viu
pe b joves sempre elogiada,
més alegre que l'ambada
d'un dia veré d'istiu.

Y aquet vull y aquet no vull
tant al jovent desatina
que sens cap esforç domina
y rendeix lo seu orgull;
y o be n' desdenya á un de baix,
ó ab aqueix més prim fa guassa,
ó per gust dona carbassa
á un d'alt com un bastia.
Non ne vol que trist ó apatich
sembla que no s'ficsa en re;

pero que li es a vosté
per casualitat simpatick; -
res més senzill; prompte ab manya
poco lo ardit tot en joch,
y al fi ve que poch a poch
se l'atrau, mentres l'enganya
hoi bromaja un mes, dos, tres,
y quant tipa d'ell s'empatra
ab mes escusa lo despatra
deus mira si s'queixa ofes
breguim, aixó es deliciós,
divertit e' incomparable...
; Res tinch per mes agradable,
que l'veure a un jove fe' l'os!
May cap d'ello lo meu cordoma
y si be lo busco y m'agradan

Lo seus capritros ni enfaden
y no m'hi lligo ni en bröma.
No vull en la edat que tinch
esclariscarme o rendirme;
ja tant sols vull divertir-me
en lo demés no hi convinch.
Benirne un o dos en biblia
y riure ab ells tot lo dia,
aquesta, - dich a' la tia, -
per mi es la cosa més sabia.
Ella m' desitja avregla'
per sortir de compromisos;
pero no existeixen visos
de que aixó ho pugui lograr.
Mes tant... no diré que no;
quant veji que arribi l'hora

jo mateixa diré: - ; Fora!

; s'ha acabat la diversió! -

Buscaré un jove aixent;

se l' que pot una mirada

al foch se lo meus ulls llensada;

l' embuixo, y. - ; ja tinc marit!

Lau = Pieres, ; ay quant s' equivoca! ...

Tinc de dirli la veritat;

lo llenguatge que ab mi ha usat

no està bé en la seva boca.

Lo amor pur diu per consigne

dins d' ell un goig infalible,

quant no es així es ~~reprocha~~ reprochable,

deshonorat y fins indigne.

Lo noya que com vosté

varia qual la veleta

al vent llonsada, y coqueta
juga ab l'amor vènseu frí,
la burla alcanza més tot
per retop de lo que burlaba,
y l' goig mentit se li acaba
constantli l'riure molt car.

L' honestitat es la joya
que més brilla, s' més atrau,
y aquella que milló escou
à la cara d'una noya

Lo seu modo de pensá
es, sent fals, sempre enganyos;
y si troba deliciosos
aixós que diu d'embanca
als joves ab bello arditi,
no li envejo la ... delicia

quant ab tota cega impudicia

desperta b sens aperts.

Jugai ab fach may es cordura;

guardis que un divertiment,

que fins creu potsé ignocent,

no li ompli l'pit d'amarquora

algun dia per descuit,

puig que tota diversió

que s' basa en la irreflexió

dona al ultim l' seu fruit.

¿ Aixis venim á la vida

per divertir-se y gozar?

Es b deber un nom va

ó l' bon exemple mentida?

¿ Sens restriccions no ns debem

á la familia, al afecte

que no reclama, al bon respecte
que al neixre d'ella rebem?
No pensaré may com passa
si tinch l'ajuda de Déu;
; entre l'seu pensá y l'meu
média una distancia immensa.

Nie = (Ab énfasis) ; Està molt melibrosa! -

Defensa unas teorías
tant ríncias, que en nostros dias

no serveixen de gran cosa. (Pau)

-¿Vosté coneix a l'Enrich? ...

Pau = ¿Y com no? De l'any passat;

es simpatic

Nie = ; Y estirat! ...

Donchs a n'ell y al seu amic
en Cassimiro, lo vull fé

penabatre; m'rich de lo do;

ora l'últim m'fa l'os

y he romput ab l'primé.

(L' Ewrick y Bassimiro s'habion acostat lentament

aprop de Nieves y Laura: al pronunciar aquella

las últimas palabras del verso, Ewrick ab molta

calma, diu.)

Locena XIV

Ditas. - Ewrick, Bassimiro; aquet afectat

=

on = No ho lograda, insensata

an = (Ap) ¡Buin cristo!

ie = (Ap: ab tranquilitat); He perdut l'plet!

mi = (Mal contenint la seva indignació)

¿No ho ven senyoreta? L'trèt

li ha sortit per la cubeta

Lau = (Ap) ; De vergonya m' com la cara!

Casi = Em dixeis vilment procedia,

oliguim. ; quin castich mereix?

; Lo despreci? ... Es poch encara!

Pero vosté... vosté no...

no mereix qu' exali ab ira

cap queixa, puig sols m' inspira,

més que desdeny, compassió

Nie = (Esclatant una forta rialla, y preguntant
ab cinisme. & Casimiro ;)

; Ja, ja, ja! ; Ha fet punt, o coma?...

; Ha finit o no?

Casi = (Mirant alternativament a Laura y a Casimiro
ab assombro.)

! Es curios!...

Nie = (Que ven apareix al Sr. Arcis, rient com una boija.)

Senyó Arcis, aquest senyó

sembla que estem molt de broma.

(Desapareix sense para de riure.)

(Lo Sr. Estera y D. Calisto han escoltat part de la escena anterior; i adonchs després d'haversen anat lo Nieves.)

Escena XV

Dit. - D. Calisto, Sr. Estera; aquest grave.

=

Sr. Ar = ¿Que ha passat donchs?

D. Ca = (Rient) ; Un desastre!...

Un colomet molt astut

que ha dominat y venut

ara aquí a n' aquest pollastre.

(A Cassimiro.) ; Posté no m' vol creure pas!...

; Ja ha vist quina gran donota!

Desenganyis, la barbeta
pot lliurar-lo del fracàs.

Pensi qu'es rica, que té
un cosset prim y flexible....

(Veient que Cassimiro apenas l'escolta engolfat
en altres pensaments.)

; Vaja, home sembla impossible
qu'ara m' fassi aquet paper!

Cassi = (Ab mal humor dirigitse al jardí.)

; Deixim en pau y quietut!...

No vull tractar més ab donas...

; Malaguanyadas estonas

que ab ellas, nehi, he perdut. (Se'n va)

D. Ba = (Segueix a Cassimiro.)

; No n' fassi cas, sempre Estera!

Lr Es = (Seguint a D. Calisto, seguint a Bassimino.)

; Molt enfurismat (de n' va!)

D. Ca = No hi fa re; ell s' amansarà'm

; Es gran la constancia meua!

(de n' van pe l' jardí)

O

Occena última.

Laura, Gwíck, Sr Arcis.

=

En = (Fingint gran misteri e interès:)

; Som sols, unitat?... Sempre Arcis.

he descobert un tresor.

Lr Ar = ; Bue diu? (Ab assombra)

Ban = ; Vosté (Id.)

La Ar = (Ab) ; Buina dort!

Pero ¿ ahont?

En = (Ab societat) ; Aquí! (Molt baix al Sr Arcis agafant-lo
pe'l braç)

- Es precio

perquè jo siga ditxos
que me l' donga desseguida
per enter...; m' hi va la vida
si me l' nega!

La Ar = (Ab) ; Estich confos!...

¿ Bu es mèn potè? ... La veritat

no, l' entench d' una paraula...

¿ Vols fer men dos quartos, Laura?...

En = Lo tresor qu' aquí he ~~notat~~ trobat.

; es sa filla! ... ¿ No m' entent?...

Sr ar = No encara. (Laura ofega un crit d'ansietat.)

En = Mal un imperi
tôt ella pe l' sèn criteri
y pe l' cor que té' excelent
Fai per mi perque o' ajusta
al mèu modo de pensèi

Acabém: o me la vol da'
per nullé, si no l' disgusta?

La Ar = (Moet sorpres) o bue o' burba de mi potsé?... ..

En = M' ofen si de mi aixó pensa.

Senyó Arcis... .. deixi courensa;

ja ho sab, is un miryó de bé

La Ar = La proposta m' regositja
y m' omple per cert d'orguell.

o bu' hi dius, noya? Jo no vull

xi obstacle a la terra ditra

Parlom sènsa cap presis.

La Ar = Si t'hi ovéno jò dono l'oi.

Lau = Per ora... lo qui es per mi...
no m' puch resoldre

La Ar = (Sorprès) ò bon no?

Lau = (Mal contenint la seva emoció.)

Quant alt favor no mereixa

No s' molesti, Enrich, de mi ofes

ni ho prengou a' desdeny, no ho es;

pero jo no m' perteneixo.

Lo m' dech doler oi ni' al meu pare,

es vell y l' establiment

es un gran inconvenient

a' tout honor

La Ar = ; Fuig! Lo encara

tinch forsa y puch treballar

d' aquí dos anys ta germana,

que ja puja ab molta ufana,
y es com tu, m'ajudarà
Resolte, que l'temps es or.

Lau = Si es que vostè ho pren així
res més ja t'inch que adverti.---

(A Louich); La me li entrego y l'cor!

Lon = (Ab efusió); Gracias, Laura! Jo t'prometo
verte d'avuy en avant,
com cap més, firme y constant

Lau = Prench acte, y l'vot t'admeta

Li au = Y si aixó es fill d'un bon zel
y no voler sempre ab fe pura
no us pot falta la ventura
ni la protecció del cel.

Se ha acabat.

pour la page suivante

Le 20 Mars 1848

Le 21 Mars 1848

(A Paris) ; Le 22 Mars 1848

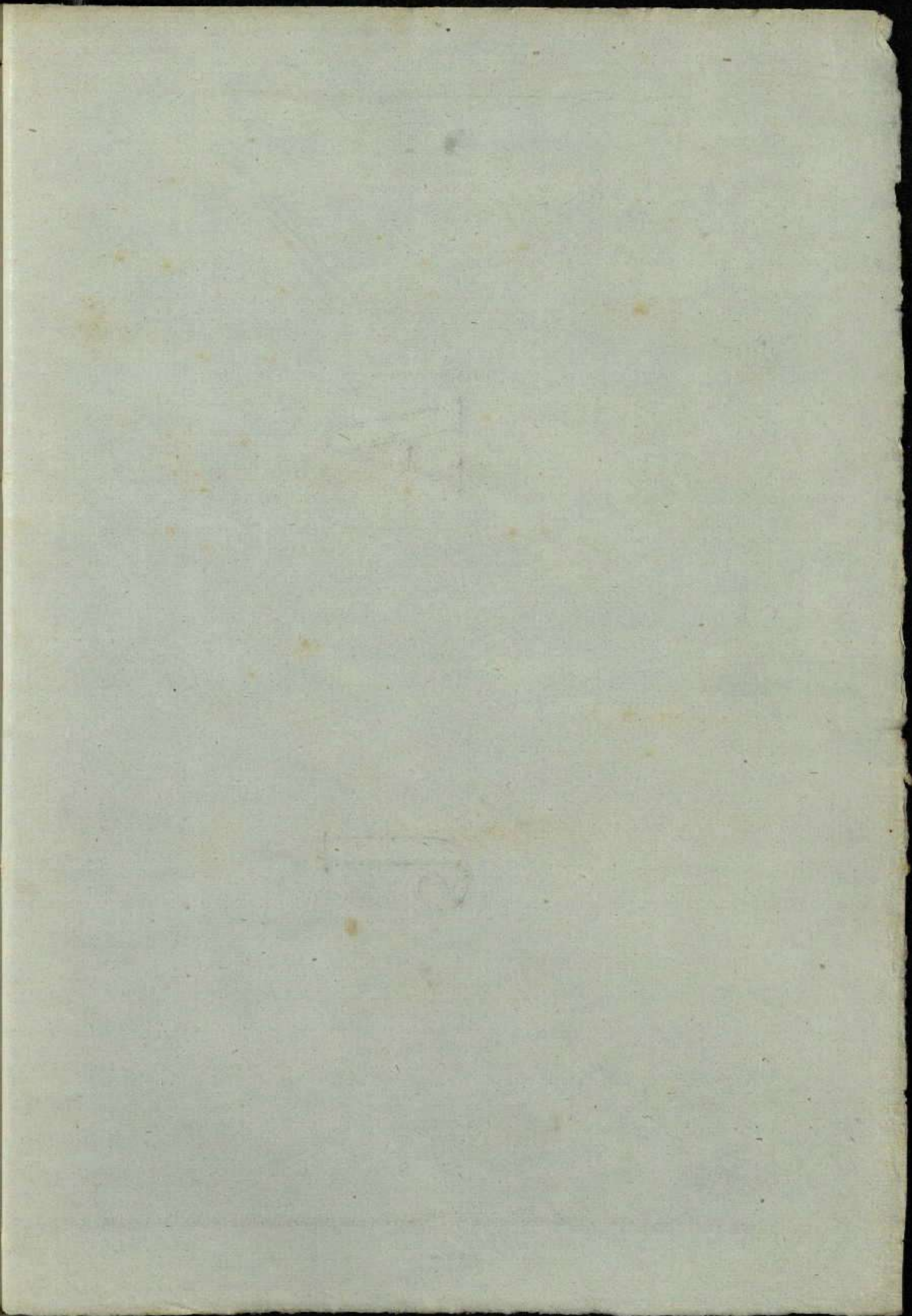
(A Paris) ; Le 23 Mars 1848

Le 24 Mars 1848

Le 25 Mars 1848

Le 26 Mars 1848

Le 27 Mars 1848

1006389397